

[NAPROŻNIK *sb m*

W a wahania; o jasne.

sg N naproźnik. ◇ A nąproźnik. ◇ pl N nąproźniki.

Sł stp, Cn brak.

Rama obejmująca drzwi lub jej części: nadproże (górną) i węgary (boczne); odrzwia: Superliminare die Vberfchwell Naproźnik ArtNom H2v; Volck Mmm2; A ínópek hizopu omoczćie we krwi która ieft ná progu/ á pokropćie nią naproźnik y obá podwoie [et aspergite ex co superliminare et utrumque postem] WujBib Ex 12/22 (Linde); Y poruřzyły fie naproźniki z zawiálámi [superliminaria cardinum] od głófu wołáiąćego WujBib Is 6/4 (Linde).

Synonim: odrzwi.

Cf NADPROŻEK